

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XIX, бр. 101 (1856)

В. Търново, четвъртък, 22 август 1963 г.

Цена 2 стотинки

По-голямо внимание на късните зеленчуци

Късните и вторите зеленчукови култури са важен източник на допълнителни доходи на ТКЗС и сериозен резерв за изхранването на плановете на консервната промишленост. Изхождайки от това, кооперативните стопанства в нашия окръг, засадиха това лято значителни площи с късни домати, фасул, краставици, цветно и главесто зеле.

За да се получи предвидената продукция, сега е нужно да се положат най-големи грижи за растенията. Особено внимание следва да се отдели на късните домати. Падналите тук-там валежи създадоха благоприятни условия за масова поява на гъбни болести, които унищожават листата и силно угнетяват развитието на растенията. Това налага редовно пръскане с аспирин или бордозов разтвор, а за проветряване на растенията — навременно културно и връзване. Много важен е въпросът за беритбата. Редна стопанства правят грешка като изчакват масовото зачервяване на плодовете. Това е правилно, ако продукцията е предназначена за консервните предприятия, но за износ трябва да се следи момента на експортната зрелост и това е грижа на специалните. Много често кооперативните занемарват посевите със сорта „Плодвиска консерва“. А точно тези домати се нуждаят от най-внимателни грижи, тъй като са предназначени за беле и имат значително по-висока цена.

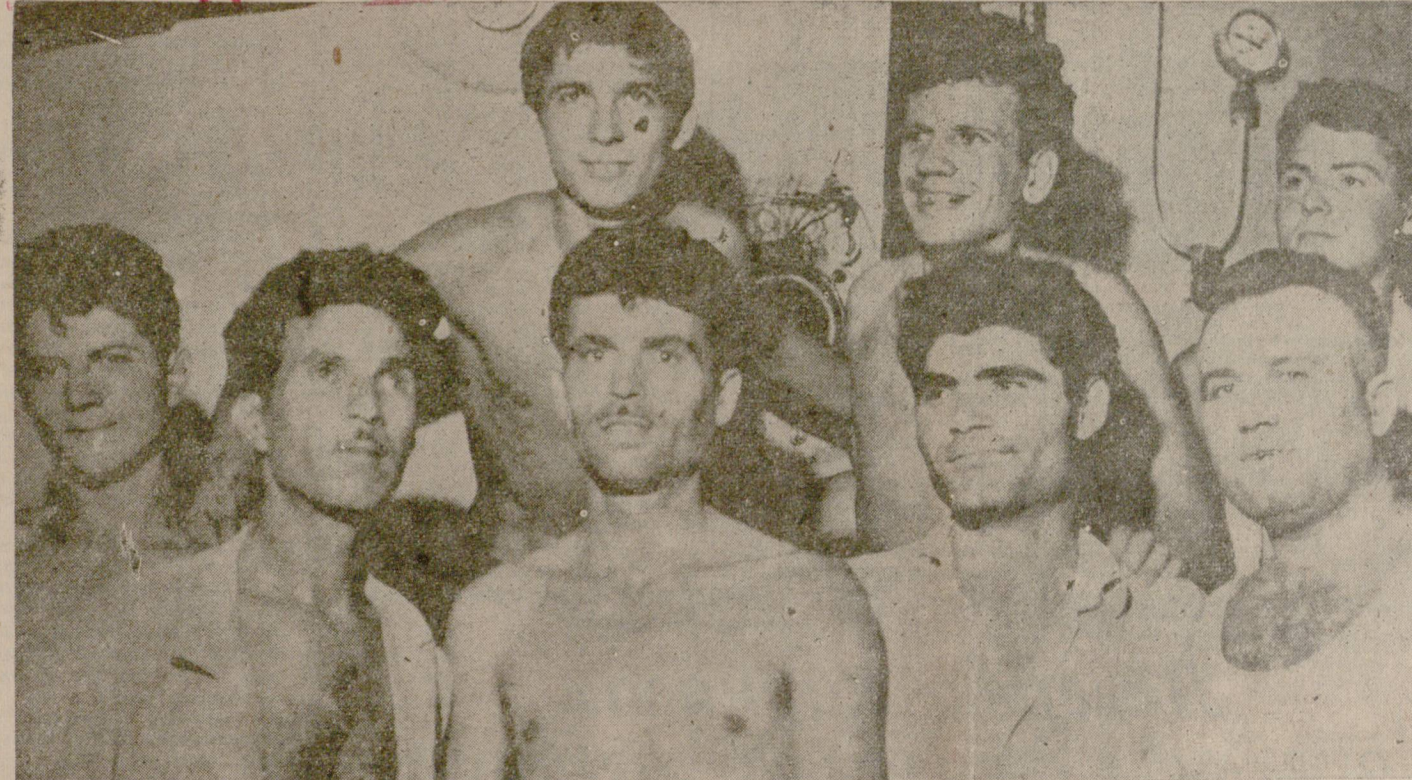
В окръга стана практика, вско лято, след износа на плодовете от ранните домати, растенията да се подмладяват, като се оставят да развият културата. Това е правилно. То ще доведе до значително повишение на продукцията. Но с това не се изчерпват всичките грижи за ранните домати. На много места посевите са силно заплевелени и съществуват опасност допълнителната реколта да се компрометира. Крайно наложително е ранните домати да се опеляват незабавно, да се окопаят и напърскават с необходимите препарати. Само тогава могат да се очакват положителни резултати.

Хубави доходи носят на стопанствата салатите, репичките и дребният алабаш. Но на редица места се допуска съществена слабост — извързва се твърде много с произведението им. Така стана миналата година, когато пропаднаха стотици декари, засадени с тези култури, тъй като растенията стрелкуваха. Правилно е да се заложат повече късно произведението, като се използва целият парников инвентар. Първата реколта, която ще се получи през декември, не се нуждае от топъл оборски тор.

Служат ли кооперативните стопанства да съчетаят правилно сроковете на сеитба и засаждаване на късните зеленчуци и положат достатъчни грижи за растенията, те могат в значителна степен да компенсират загубите от продължителната зима и да осигурят достатъчно суровина за консервната промишленост и зеленчуци за пазара.

ДАРОВЕ ПРЕД ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА

РЕКОРДНО ПОСТИЖЕНИЕ НА ЗАХАРОВАРИТЕ

На 19 август захароварите от сина смяна с ръководителя Игор Троицки успяха за първи път да произведат 238 400 кг захар на смяна, вместо 160 000 кг по план — постижение, незапомнено до сега в историята на Държавния захарен завод — Г. Оряховица. За голямата победа да имат и захароварите от отдел „Рафинерия“, които работиха неуморно.

НА СНИМКАТА: Бригадата от вакуумпаратите при отдел „Рафинерия“, начело с манипуланта Марин Караиванов, помощника му Йордан Канев, старши захароваря Петко Чертоянов и захароварите Антон Гечев и Йордан Колев, заедно с помощниците си.

616 700 КГ ЗАХАР ЗА ДЕНОНОЩИЕ

В чест на Празника на свободата работническият колектив на Захарна фабрика при Държавни захарни заводи в Горна Оряховица постигна небилава трудова победа за своята 50-годишна история. На 19 август бе произведена 616 700 кг висококачествена захар. Това е плод на усилията на работниците, инженерите, техниците и агрономите. За това спомогна много и разгореното съревнование между смените. Смяната с ръководител Игор Троицки и старши захаровар Петко Чертоянов за 8 часа произведе 238 400 кг захар. Умението, с което те си служат в работата, ни осигурява да бъдат винаги на челно място по всички показатели.

Големи постижения има през този ден и смяната с ръководител Янко Биков и старши захаровар Пеню Стамов, които получи 203 200 кг захар. Не отстъпва със своите постижения и комсомолската смяна, която нареди най-много цвекло с най-малко загуба.

Ентусиазмът, който е обхванал ръководители и работници в чест на Празника на свободата, е голям. Всички машини и съоръжения работят нормално. Юбилейната кампания ще бъде проведена на най-високо равнище, с което ще изпълним поставената от Партията задача — да произведем 71 800 тона захар през годината.

Ив. Аргиров

ДОБРО НАЧАЛО НА ЮБИЛЕЙНАТА КАМПАНИЯ

Беседа с главния инженер на ДЗЗ Г. Оряховица ХРИСТОФОР МИЧЕВ

Нашият многоброен колектив винаги е започвал кампанията с чувство на голяма отговорност. Така е и сега. След като минаха първите 10 дни от започване на захароварната кампания, можем да кажем смело и открито, че започваме добре.

Това се дължи на редица фактори и обстоятелства, за които сме държали и ще държим сметка в нашата ежедневна работа.

Искам от името на административното, партийното и профсъюзното ръководство да изкажа благодарност на всички бригади, групи и отделни работници, взели участие в ремонта. Основните задачи, които те трябва да решават във връзка с подготовката на новата кампания, изпълниха с чест. Набелязаните мероприятия бяха изпълнени в определените срокове. Незначителните пропуски по време на пробите се отстраниха успешно. През тазгодишния ремонт ние подготвихме фабриката не само за една образцова и нормална кампания, но и за петдесетата — юбилейна.

Благодарение на пълната готовност по ремонта на проведените курсове, които бяха на четвърти степен (според квалификацията на работниците) започнахме първи преработката измелу захарните фабрики в страната. В целия окръг захарното цвекло беше заето навреме, полагана се много добри грижи от кооператорите и в началото на август то беше годно за техническа обработка. От 5 август започна неговото валене и, вместо на 10 август да започнем приемане от 46 пункта, както гласи постановлението на Съвета на селското стопанство, ние на тази дата започнахме неговата преработка. Тук трябва да споменем, че сме много доволни от кооператорите, за това, че навреме се отзоваха и започнаха валенето на цвеклото.

Сега през първата десетдневка още нагладжаме технологията към специфичните особености на суровината. Дневно по график при нас влизат от 4 до 5 хиляди тона цвекло.

Ние продължаваме да оглеждаме и преценяваме на кои места най-добре може да се прилага женският труд, да действаме чрез отдел „Работна сила“ към Окръжния народен съвет, ТКЗС да ни осигурят работници, които по-рано са работили при нас.

В сравнение със същия период на миналата година, сега през първите 10 дена преработваме 800 тона цвекло повече на ден. На осмия ден достигнахме плановия пащитет — 3800 тона на денонощие, който ежедневно изпълняваме и полагаме усилия за още по-голямо натоварване на фабриката, като на 19 август стигнахме 616 хил. и 700 кг захар.

В чест на 19-годишнината от 9 септември 1944 г. организирахме динамическо съревнование и междуприемствени работници, изработваме допълнителни организационно-технически мероприятия и т. н. Тук му е мястото да отбележим, че отправяме молба към другарите от транспорта да ни осигурят само здрави и по стандарта

вагоны. Разтоварването на вагоните при нас е механизирано и, когато вагоните не са изправни, се пораждат допълнителни трудности. Не са редки случаите, когато не бългача, а цели буфери падат между суровината и съществува опасност от авария.

Единствената гаранция, че до 31 декември ще преработим 596 000 тона цвекло и ще произведем 71 хил. и 800 тона висококачествена захар, е ритмичното доставяне на суровина. Затова отправяме призив към всички ТКЗС от окръга, ежедневно да изпълняват графиките за доставка на цвекло. От това ще спечелим не само ние, но и кооператорите, защото навреме ще освободят площите за нови култури.

До този момент сме преработили 41 000 000 кг суровина и сме произвели 4 660 000 кг висококачествена захар. Това е действително едно добро начало, което ни дава основание да вярваме, че от тази юбилейна кампания колективът ще излезе с блестящи резултати.

Досега от гара Павликеви са изпратени близо 250 вагона, а трябва за цялата кампания да бъдат 1400. Предстои да се обработят и експедират и 1000 вагона с грозде за износ. Отделно са вагоните със зеленчуци и други плодове. И, ако работите вървят както досега, и особено през последните дни — картината след една седмица тук ще бъде още по-лоша.

Ще съвпадна така да се каже два върхови момента от де-

Скоро ще навлязат сред „Болгара“

В нашето стопанство лозята заемат близо 4500 декара площ. Едри гроздове, обичали като гердан лозята, наливат сок. Много грижи положиха за отглеждането на богатата гроздова реколта кооператорите и ръководството на стопанството. Още през миналата есен всички лозя бяха загрибани и повредени от студовите са нищожни. Въпреки честите преваливания редовното и качествено пръскане с бордозов разтвор не позволи развитието на маната и гроздето беше запазено от болести.

Подготовката за гроздоберта започнахме отрано. Миналата година в Самоводене в блоковете лозе бяха направени временни навеси, където се извърши манипулацията на гроздето. Тази година такива навеси бяха изградени и в блоковете лозе в с. Хотница.

Опитът ни от минали години показва, че, за да се получи повече и по-качествено грозде, най-правилно е, когато прибирането стане на няколко ръце. След прибирането на зрелите гроздове лозята се освобождава и се дава възможност на зелениите гроздове да нараснат. От друга страна зрелите гроздове не намаляват тежестта си, вследствие на увяхване при презряването.

За повишаване материалната заинтересованост на кооператорите в качествено грозде, превоз и заготовка на гроздето за износ, управителният съвет на ТКЗС дава миналата година възнаграждение по 0,02 лв. на всеки килограм грозде екстра качество, предадено от бригадите. Една част от тях вземат берачките, друга каруцарите и трета — тези, които манипулират гроздето. На берачките се дава, за да берат само добре узрело грозде, на превозвачите до пункта да не повредят гроздето при транспорта и на чистачките

за правилна манипулация. По този начин се обвързват всички кооператори и са заинтересовани да се предаде грозде екстра качество. През тази година също ще се приложи този начин на премиране. Изплащането на премията се извършва ежесечно, което също така стимулира кооператорите.

При винените грозде сортировката извършваме по сортове, зрелост и качество на гроздовете. Това ни помага да получим по-голямо заплащане на килограм грозде, а така също „Вин-пром“ да получи определени марки вина.

Тази година над 2200 тона от прочутия „Болгар“ ще бъде предаден за износ.

Ние вече направихме заявка към ОТП — Горна Оряховица за 200 000 щайги. Те трябва да пристигнат в стопанството час по-скоро. Дали ще бъдат осигурени навреме, зависи само от ръководителите на ОТП. Бихме желали да не се повтарят обичайните закъснения на амбалажа, който е от съществено значение за износа на гроздето.

Ние вече прибрахме ранното грозде от сорта „Перла“. Сега берем от сорта „Шасла доре“. Няма да мине много време и кооператорите от нашето стопанство ще навлязат в лозовите насаждения с прочутия „Болгар“.

Здравко СИДЕРОВ

гл. агроном на ТКЗС „Васил Мавриков“ с. Самоводене

ГРИЖИ ЗА БЕЗАВАРИЙНО ДВИЖЕНИЕ

Вчера в Дома на профсъюзите във В. Търново се състоя окръжния съвещание с участието на ръководителите на предприятията, притежаващи автотранспортни средства, представители на съда, прокуратурата, служители от КАТ и ДАИ и други, организирано от Окръжния комитет на БКП и Окръжния народен съвет.

Доклад за допуснатите автотранспортни катастрофи и нарушения от началото на 1963 година във В. Търново окръг изнесе подполковник Байчо Байчев — зам. началник на отдел Народна милиция при Окръжното управление на МВР — В. Търново.

Най-много са нарушените, допуснати от служители на ДАИ. Ръководството на ДАИ в Г. Оряховица не поддържа с нужната тревога тези факти. В резултат на нарушенията на дисциплината от страна на шофьорите само преди няколко дни шофьорите Тетрадири от В. Търново и Иван Попов от Г. Оряховица направиха катастрофа с много тежки последици от убити и ранени и нанесени щети на народното стопанство. Тя е резултат на неспазване на правилника за движението.

Но все още в ДАИ не е утвърдена практиката системно и организирано да се поставят въпросите за спазване на правилника за движение от водачите на превозни средства. Не се осигурява пристъпването на шофьорите при провежданите занятия за преквалификация. Превозите от ДАИ поддържат обявения конкурс за безаварийно

транспорт. Допускат се редица автопроизшествия, придружавани с човешки жертви и от транспортните средства в селското стопанство. Не са редки случаите в ТКЗС да се използват технически неизправни автомобили, които крият опасност от катастрофи.

Не са малко и предприятията с недобро състояние на транспорта, поради слабата дисциплина на шофьорите.

Върху изнесените факти и повишените изисквания пристъпват, щите дълго разискваха. Окръжният прокурор Тотю Стойчев изтъкна необходимостта от системно и организирано обучение на гражданите по правилата за движение.

В работата на съвещанието взе участие и генерал Григор Попов, зам. министър на вътрешните работи. Той се спря на въпросите за правилното обучение и възпитание на шофьорите, за необходимостта от тяхната постоянна преквалификация.

Другарят Лимитър Туджаров, секретар на Окръжния комитет на БКП, призова всички пристъпват, ции да се вдигнат на крак за спазване на трудовата дисциплина, за изпълнението на задачите според изискванията на закона.

Другарят Йордан Костов, — председател на изпълкома на Окръжния народен съвет, увери присъстващите, че автопроизшествията могат да се сведат до минимум. „Нужно е — каза той — да се направят изводи“ за досегашната работа и да се приемат конкретни мерки за подобряването ѝ.

ПЪРВИТЕ СТУДЕНТИ

Една табела с надпис: „За Университета“ е поставена на разклона на пътя за гара Търново. Тя насочва към Висшия педагогически институт „Братя Кирил и Методий“. През последните дни там е много оживено. До вчера бе срокут за записване на студентите, приети след конкурсните изпити.

Записванията започват едва към 10 часа. Но още в ранна утрин се трупат младежи, девойки, възрастни. Тук е и Янка Александрова — тя е вече студентка по история. Записала се от първите и сега помага на своите бъдещи колеги и колежки при попълване на формулярите.

Повечето от приетите 240 студенти са записани.

За интереса към нашето висше учебно заведение, — сподели ректорът на Института проф. Ал. Бурмов, — говорим фактът, че за 240 места кандидатстваша 2127 души. За сега всичко върви нормално. Тържественото откриване на учебната година ще стане на 15 септември.

Сега се почистват преустройките сгради, обзавеждат се аудиторните и кабинетите. Отдавна са подготвени общежитията за 250 студенти. Бригади от служители и граждани помагат за

по-бързото приключване на подготовката за учебната година.

Малко дни остават, когато тук ще се събере цветът на младостта от всички краища на нашата Родина. Велики Търново ще отвори вратите си за първите възпитаници на Висшия педагогически институт „Братя Кирил и Методий“.

П. Кайшанов

СВЕДЕНИЕ

За изпълнението на по-важните селскостопански задачи в процент към 20 август 1963 г.

ТКЗС	Селскостопански задачи	Площи	Площи	Площи	Площи
	в %	на селскостопански задачи	на селскостопански задачи	на селскостопански задачи	на селскостопански задачи
1. Д. Липница	57,5	3,1	59,5		
2. Бяла черна	53,4	55,8	43,0		
3. Д. Оряховица	52,0	82,5	61,4		
4. Дюкловица	48,5	100,0	67,2		
5. Михалици	46,7	71,8	62,3		
6. Дъсето	45,6	52,1	49,7		
7. П. Сеновец	43,6	46,2	72,4		
8. Камен	43,5	40,0	37,0		
9. Върбово	43,3	56,2	39,5		
10. Ц. кория	43,1	56,4	43,9		
11. П. Тръмбеш	42,4	80,6	56,5		
12. Самоводене	41,8	48,3	61,4		
13. Поликовци	41,4	51,2	57,8		
14. Асеново	40,0	100,0	28,8		
15. Кесарово	39,9	41,3	53,4		
16. Страхилово	39,2	11,2	68,2		
17. Кесарово	39,0	92,3	25,0		
18. Павликеви	39,0	46,6	42,9		
19. Лисковец	38,2	100,0	48,6		
20. Сухиндол	34,8	32,9	33,5		
21. Масларево	34,6	65,0	46,7		
22. Козлово	33,8	92,7	60,6		
23. Ресен	33,7	66,5	82,4		
24. Карансен	33,2	71,6	44,2		
25. В. Търново	32,5	91,9	40,5		
26. Морави	31,7	48,3	61,4		
27. Драгомир	28,8	22,9	70,7		
28. Алеково	26,1	33,9	51,1		
29. Овча могила	25,5	6,3	53,5		
30. Балван	25,3	100,0	44,3		
31. Горна Студена	25,1	26,2	81,2		
32. Килифарово	22,6	100,0	72,4		
33. Странджа	22,6	63,6	30,4		
34. Сушица	22,2	36,0	36,8		
35. Златарица	19,7	0,8	31,0		
36. Драганово	19,0	35,8	47,6		
37. Ореш	13,2	100,0	91,6		
38. Константин	9,0	0	30,7		
39. Веберово	8,4	100,0	81,4		
40. Елена	1,7	0	46,6		
41. Бунгоши	0	0	99,0		
ДЗС					
1. Лисковец	26,4	28,4	36,5		
2. Спичов	7,2	31,0	39,7		
3. Сивата	1,4	0	50,5		
Всичко за окръга	34,3	62,3	61,4		

Забележка: В миналия брой в таблицата за дълбоката оран е допусната печатна грешка. Вместо 77,5 да се чете 47,5.

М. МАНОЛОВ

Какво показва първите десет дни

Всеки ден по стотици вагони, натоварени със захарно цвекло, навлизат в Държавни захарни заводи — Г. Оряховица. Сега е време, когато с валенето на цвеклото и навременното му експедиране се прибира плодът от героичния труд на кооператорите.

В тия дни работниците от транспорта трябва да докажат, че са в състояние да осигурят бързо и качествено превозване на цвеклото, наред с многото други селскостопански култури.

Какви са резултатите досега на гара Павликеви. 10 дни след започването на захароварната кампания?

През първите няколко дена на гара Павликеви се товареха

18 вагона, вместо по 27. Постепенно темпът се увеличи. Започнаха дневно да обработват от 25 до 30 вагона.

Образцовата предварителна подготовка на павликевския железничарски колектив за кампанията сега дава възможност на ден да се товарят по 35 вагона. Всички товари и разтоварни площадки са почистени, разширени и укрепени. Маневристите предсрочно обработват вагоните.

Работниците от автокрана, с който механизирано се товарят една част от цвеклото, вече работят по-скоро да уплътнят напълно норменното работно време. За две смени те трябва да разтоварят и натоварят 200 тона. А ако се организира товаренето

на цвекло и нощем, може да се организира и трета смяна за автокрана. Досега нито един ден нормата не е изпълнена. Вагоны има предостатъчно. Работни групи също.

На 20 август, до обед, имаше 23 празни вагона и 15 с цвеклови резанки. През голяма част от времето автокранът бездействуваше. Вместо пълните коли да идват ритмично, за да може разтоварването им да става плавно и спокойно, идват наведнаж, чакат, а после пак бездействие на гарата. Много от мрежите, с които се извършва много бързо разтоварването на колите и товаренето на вагоните са скъсени и затормозват работата. А сигурно не е трудно да се изхвърлят,

и така, на гара Павликеви могат да се обработват дневно по 35 вагона. По блоковете има извадено цвекло, има вагоны, има площини. Графикът за павликевската гарата е 460 тона, но поради задръстване в ДЗЗ, от гара Павликеви се искат само по 22 вагона. Най-голяма вина за това положение има предводителят на ДЗЗ Атанас Бежев.

Отговорните другари от Държавни захарни заводи — Г. Оряховица трябва да се уточнят с другарите от транспорта. Един им казват, че въпреки струпването на много суровина в завоите, за Павликеви и П. Тръмбеш ограничения няма да има, което е правилно. Други наре-

дат да се намалява броят на вагоните. И така, вместо да се съкращават престойте и да се увеличава вагонооборотът, престоят достигат до 35—40 часа, вместо 26.

Досега от гара Павликеви са изпратени близо 250 вагона, а трябва за цялата кампания да бъдат 1400. Предстои да се обработят и експедират и 1000 вагона с грозде за износ. Отделно са вагоните със зеленчуци и други плодове. И, ако работите вървят както досега, и особено през последните дни — картината след една седмица тук ще бъде още по-лоша.

Ще съвпадна така да се каже два върхови момента от де-

Младешки простори

РЕДАКТИРА МЕЩАТЕН МЛАДЕЖКИ ОТАЕЛ

С труда си се славят комсомолците

ГОДИНИ НАРЕД Техникумът по хидромелиорация и механизация на селското стопанство — Павликени организира лятната трудова и практическа дейност на учениците по установени традиции. По този начин всички курсисти и курсистки се закаляват и придобиват ценни трудови навики.

Как е организирана лятната трудова и практическа дейност? Главният организатор и изпълнител на лятната работа е Комсомолът при техникума.

Още в края на месец май ученическият комитет на ДКМС избира комисия, която изработи подробен план за провеждане на лятната трудова дейност. Планът е одобрен и приет от първа бригадирска смяна, а после и от втора смяна. Бригадирските смени се комплектуват от по две бригади, съобразно възрастовите особености и учебно-производствени задачи. Всяка бригада от своя страна си избира ръководство. На първото организационно събрание на бригадирската смяна бяха приети организационен и учебно-производствен планове.

Командирът на първа бригадирска смяна, комсомолецът Петко Монева, умело ръководи работата. Той всяка вечер уточнява задачите за следващия ден и всяка сутрин, след вдигане на бригадирското знаме, отпраща звената на работа. Не са малко радостните вечери, когато командирът съобщава десетки отлични прояви на комсомолци в работата. Най-често звучат имената на Хр. Костадинов, Пенка Лилова, Стефана Рачалова, Росица Рангелова и много други. Най-високи трудови успехи имат звената на Георги Дъбнишки и Руска Ангелова.

Честна постъпка

ВЪЛНУВАЩА е по стъпката на младше Калоян Георгиев Цонев, ученик от няколко месеца в Аграрната работна група при селската работилница от клон на ДАП — Елена.

Преди няколко дни Калоян Георгиев намерил в предвечерното един портфейл. Въпреки че бил сам, младежът не се съблещал от парите и го занесъл при бригадир Кирил Ячев. Пред портфейла. По документи се установило, че собственикът му е шофьорът Христо Стоянов. След като го извикали и му предали портфейла, той не намирал думи, за да изрази благодарността си към честната постъпка на младежа.

Калоян Георгиев е от скоро на работа в клон, но със скромната си съзнателна работа служи за пример.

К. Василев

ЗА ОЩЕ ПО-БЪРЗ ТЕМП В СИЛАЖИРАНЕТО

Комсомолците от нашия окръг през тази година поеха голямото задължение да направят със свои, младежки сили 200 000 тона силаж. Това представлява 64 на сто от плана за силажирането за окръга. И ето вече дни наред младежите са включени в денонощна работа.

Задачата по силажирането не е нова за общинските и дружествените комитети. Още в началото на това лято Окръжният комитет на Комсомола я постави пред тях. Малко са обаче, ония комитети, които навреме се захва с предварителната организаторска и политическа подготовка. В редица общински комитети, като Кесарево и Драганово, има самоуспокоение и изчакаване. Не бяха навреме монтирани и изградени силажорезачките и силажкомбайните, не бяха почистени и дезинфекцирани силажните ями. Дори и сега, в най-напрегнатите дни, има тревясаля ями, запълнени с вода, но това никак не безпокои комсомолците и дори активата, какъвто е случаят в село Орловец. Слаба предварителна организаторска работа се извършва по изграждането на групите и смените за нощно силажиране.

От 5 август тази година започна усилено денонощно силажиране във всички ТКЗС и ДЗС на нашия окръг. Окръжният комитет на Комсомола, общинските и дружествените комитети успяха бързо да преустроят работата си, да създадат добра организация и навреме да започне силажирането. Особено бързо преминаха средношколските бригади на работа край царевните блокове и силажните ями. В село Камен средношколската бригада, състояща се от 47 души, макар и изпълнила съюзното си поръчение, продължава да работи на смени. В останалите села на общината има изградени групи, които редовно силажират а младежите от село Н. Върбовка завоюваха истинска слава със самоотвержения си труд.

В село Каранен младежите започнаха да силажират първи.

В селата Сломер и Батак по-лошето е същото. Комсомолците изцяло са поели работите по сеченето и извозването на зелената маса.

Добра и здрава организация в това отношение създадоха и общинските комитети в П. Сеновец, Върбовка, Джулунджа, Д. Липница, Ресен, Страхилово, Морава, П. Тръмбеш и други. Похвална е инициативата на Джулунжките комсомолци, които обяха ударна петдневка за максимално използване на всички сили и резерви за направата на силаж.

В отделни общински организации обаче в тия най-напрегнати 5-6 дни на усилено силажиране комсомолците до известна степен стоят настрана, без да се включват с присъщия им ентузиазъм. Така е в селата Самоводене, Б. Черква, Балван, Д. Оряховица. Крайно време е комитетите на Комсомола от тия села да ликвидират изоставането. Малко са изградените смени на местни младежи, разчитат се на средношколските бригади и студентските групи, а местните дружини участвуват предимно чрез работата на младежите механизатори и шофьори.

Обявеното съревнование по силажирането между ТКЗС, общинските комсомолски организации, средношколските бригади и дружества е добър стимул за повишаване активността на младежите. Това обаче не достатъчно добре се оценява от комитетите в Ресен, Кесарево, Дзекот, Вела черква, Килифарово, където съревнованието или не е обявено или, ако е обявено, не се отчита редовно.

Качеството на силаж е основен показател. От него зависи пълното и най-резултатно използване на скъпата сега хранина за през зимата. За да се направи само висококачествен силаж, голяма помощ могат да окажат комсомолските контролни постове. В тях следва да бъдат включени млади специалисти, бригадирски животновъди. Те са най-добрите контролори, но нашите комитети все още се ба

вят и изчакват, не изграждат контролни постове.

Интересно е да се направи преценка и на идеино-възпитателната работа на културно-масовите прояви сред групите по силажирането. И тук ще напомним, че комитетите трябва да погледнат с по-голямо творчество и широта на работата, да съмияват в най-кратък срок да намират подходящи форми.

Досега в нашия окръг е направен 89 000 тона силаж. От него близо 50 000 тона са приготвени с младежки сили, а те представляват около 56 на сто (към 19 август) от при-

готвения силаж. От 56 до 64 на сто има разлика, която говори, че се движим с по-бавен темп отколкото сме предвиждали при даване на обществото за 200 000 тона силаж. Независимо от добрата организация и мобилизация на силите, трябва бързо и ефективно цялата окръжна комсомолска организация да съуме да ликвидира тези 8 процента разлика. Само така успехът и гордостта от изпълнената с чест дума ще бъдат наши.

Трифон РАДЧЕВ
секретар на Окръжния комитет на Комсомола

Живот за пример

СЕЛСКО ДЕТЕ. Чедо на бедни родители, които едва свързват двата края. Тяхната орис е и неговата орис. Но неговият буден ум, неговата клокомеца енергия не се мелят със заобикалящата го тежка действителност, със селската немощ и оскудност. И той, още невърстен младеж, търси причините за селската неволя и изход от политическия змет. За това неговите уста често постват Яворовите стихове:

„Вот богува — нека си богува,
и царува — нека си царува...“

Будният, любознателен и темпераментен младеж още от ученическата скамейка влиза в столкновение с обществените и училищните порядки. Изключват го от Свищовската реална гимназия. Все по това време се започнава с хладните покое на полицията.

Цетан, Павликени, Свищов, завършила гимназия в гр. Русе и получава зрелостно свидетелство с отличие. Редом с тия диплома, той получава и друго неписано свидетелство — за зрелост и мъдрост в политическата борба срещу един ненавистен порядък.

Във всички свои действия той е праволинеен, безкомпромисен. Оттук и неизбежните столкновения с ония тъмни сили, които му преграждат пътя.

С лошо око гледат младия активен борец и местните властници, политическите врагове.

Като студент в Свищов той е вече член на БКП. Оттук нататък с цялото си сърце Цетан е войник на Партията и верен до смърт на комунистическия идеал. Какво сърце носеше той! Сърце, в което имаше място за всички мъки и неволи на нашия злочест трудов народ! Там имаше и едно дълбоко скрито кутче за голямата му любов към тая, която го е родила и открила — неговата майка, добросъвестната и обичана от всички баба Калая.

В разгара на борбата, в най-напрегнатите дни на 1943 г., дни на бурен дим, хитлеристки сабизъм и полицейски бяс, той попада в ръцете на фашистките изверги. Нито дума отронват устата на Цетан, въпреки нечовешките изтезания от палачи.

Тялото му е премазано, гръбнакът — сипук. Цял в кърви, той е откаран в Плевенската болница. Тук приключва и неговият жизнен път — път на борец и мъченик за комунистическата правда.

Свиден и непрежалим син на с. Морава — лъчезарният образ на Цетан Домянов Панков не ще бъде потълен в забвения от неговите близки, от неговите другари, от нашия трудов народ. Той е пример за нашата славна комсомолска младеж.

Тодор ПЕТРОВ
от Обществения редакция на в. „Борба“ с. Морава

Лазерен карнавал

ОГНЕНОТО ЗАРЕВО на слънцето се е допирало до хоризонта. Сянките се удължават, удължават, докато излезат навън. Бавно се спуска зорбата над планината. В пиварския лагер е тихо. Само долу, откъм селото се чува бръмчането на мотори. Сигурно са родителите, които идват в лагера за да видят как прекарват вечерите си техните деца. Но тази тишина като че ли е призивна.

Ето на плаца излиза Пенко фанфариста. Фанфарният звук сякаш прорязва зорбата и стряска отговори се за сян Балкан. И изведнаж от всички спални помещения, като из кошер изхвърнават пионери. Но това като че ли не са същите момчета и момичета, които само преди час събираха дърва за лагерния огън! Отрядните ръководители Марийка Бърдарова и Костадинка Величкова са се постарали всички пионери да бъдат маскирани за лагерния карнавал.

Лунна лазерният огън и запизва език към небето. Рой искри хвърчат на всички страни и ухасват, останали сами. — Започва лагерният карнавал! — извика излезлите пред огъня смейкич. — Започвайте всички на карнавалното шествие!

Около огъня се нареждат любими детски герои. Тука са: Кучко Вълчо с Червената шапчица, Снежанка и седемте джуджета, Пепелешка, балерини. След тях следват чуждестранни гости. Тяхното облекло е много оригинално. С голямо

майсторство са „ушити“ костюмите им от тревя, карфиш и картонени окраски, получили чрез четката много баери.

Изведнаж акордеон заиграва валс и около огъня се образуват кордон от вальсирани двойки. Следва разнообразна програма от отрядите. Сатиричните куплети усмихват всички нахлути на реда и дисциплината през време на цялата смяна. Тук се намира място за Букето, който, като не може да победи на шах или друга игра, се опитва да победи с ритник противника си. Не е забравен Христо, когото нищо друго не интересува, освен яденето. Ето и Ленето, когото все не може да чуе сутрин тръбата. Смейт и ръкоплясканията не стихват.

Дървата за лагерния огън се свършват, но преди той да изгасне, някой извиква:

— Да продължим в столовата!

Само за миг столовете и масите са разчистени. Започва весела и иксторична, гатанки. Лея Мара готвачката е успяла да облече роклята на „Снежанка“ и показва старомоден танц. Нейната дъщеря Янка, която е била на окръжен пионерски лагер, е научила много игри и сега с желание си показва на своите другарчета. В игрите и забавите са включени и домакините и нахлутиците на лагера, който разсмява с хумористичен и най-сериозните. И пак песни и танци. Превалия полунощ, а никому не се спие.

Навън звездите ярко светят

в лятната нощ и сякаш казват: Пейте и играйте на поля! За вас се грижи цял народ да бъде мирно небо по целия наш небосвод.

Ангел Тодоров

СЪРЦАТ РЪКОВОДИТЕЛ

Така расте и крачка по крачка върви напред Марин Суванджиев. Шастлив беше за Марин денят на влизането му в редовите на Партията. Някаква нова сила се вля в младото енергично сърце. Делата не закъсняха. Марин Суванджиев е изпратен с партийно поръчение да организира и сплоти редиците на младежите — комсомолци от пътническия автобусен транспорт — Горна Оряховица. Избраха го за комсомолски секретар.

ЕДИН ВЕСЕЛ и радостен младеж, пълен с енергия и ентузиазъм, постъпи на работа като кондуктор в пътният автобусен транспорт — Г. Оряховица. Още един човек, едва седемнадесет годишен, по пътя на живота.

Ден след ден Марин изучава моторното дело и става шофьор. Неговата непоколебима решителност и твърда воля казаха своята ду-

ма. Така расте и крачка по крачка върви напред Марин Суванджиев.

Шастлив беше за Марин денят на влизането му в редовите на Партията. Някаква нова сила се вля в младото енергично сърце. Делата не закъсняха. Марин Суванджиев е изпратен с партийно поръчение да организира и сплоти редиците на младежите — комсомолци от пътническия автобусен транспорт — Горна Оряховица. Избраха го за комсомолски секретар.

Отново лутания и търсения на път и ключ към сърцето на всеки младеж. В трудните минути той винаги търси помощта на Градския комитет на ДКМС. Неговата скромност и честност са добър залог за успехите. Колко много трудности трябва да преодолее младият ръководител за по-малко от една

година време, за да мога всички младежи с чест и гордост да заявят сега: „Ние се борим за званieto „Бригада за комунистически труд“.“

А Марин е край всеки — винаги готов да помогне, да подаде ръка. И все пак цифрите са най-неоспоримите факти, те говорят красноречиво: „Планът за шестмесечното за пътническите е изпълнен 102 на сто.“

Независимо от трудните условия и денонощната работа младежите намират време и място да се съберат и организират весели и задушежни вечери. Техният 27-годишен ръководител е винаги начело в работата в забавите и игрите.

Г. Ботев

С ФУТБОЛНИЯ ОТБОР В РУМЪНИЯ

От 5 до 12 август представителният футболен отбор на „Етър“ — В. Търново гостува в РР Румъния. Това посещение се превърна в манифестация на най-сърдечна дружба и приятелство между спортистите на двата братски народа. Футболистите на „Етър“ защитиха честта на родния спорт, оправдаха доверието, което им гласува Българската федерация по футбол, като не завършиха нито една среща със загуба.

На Румънска земя

НА „МОСТА НА ДРУЖБАТА“ ни чакаше комсомолски автобус, с който заминахме за Букурещ.

Впечатленията ни от столицата на братска Румъния бяха много силни.

Към 20 часа на 5 август потеглихме за района на Дева, в който ни предстояха футболните срещи.

Девенски окръг се намира на около 600 км от Букурещ. До 1918 година той е влизал в територията на Унгария, поради което 40 на сто от населението са унгарци. До 23 август 1944 година този окръг е бил един от най-изостаналите в страната. Населението му се е занимавало главно с дърводобив и земеделие. Народната власт обаче е превърнала окръга в мощна база на тежката промишленост в Румъния. Младине по-рано селища са превърнати в големи работнически градове със стара и нова модерна част. Наличието на множество минерални богат-

ства е създадо условия за развитието на мощна индустрия. Тук се произвеждат около 60 на сто от каменните въглища на страната и основната част от добива на желязо и злато. В градовете, които посетихме, има заводи за добив на стомана, за производство на перални, шевин машини, консумативи въглища и др. Народната власт влада много сили и средства за издигане на този район в напреднал индустриален център.

Утрото на 6 август ни настигна в района на Карпатиите. Прекрасната гледка на планината, бистрите реки и свежият въздух който идваше от обширните гори, ни накараха да позабравим умората, за да изчезне съвсем при сърдечното посрещане на гарата.

Първата футболна среща

ТЯ СЕ СЪСТОЯ на 7 август в гр. Калан с местния „Виктория“. Отборът е първенец на окръжната фут-

болна група и от септември т. г. ще играе в „С“ дивизия. Треньорът му е братът на известния дългогодишен вратар на румънския национален отбор — Войнеску. Пред изпълнението от народ стадион двата отбора си размениха флагетата и цветята, след което започна срещата. На по-добрата техника на етърци, местните играчи отговориха с голяма амбиция и желание за добро представяне.

Резултатът от срещата бе 2:2.

Публиката аплодираше добрите прояви и на двата отбора. Накрая играчите, дръгнати, напуснаха футболното игрище.

След срещата ние почувствувахме още по-близко цялата спортна обществена на Калан.

Ние спечелихме своя публика. Голяма част от която посещаващите наши срещи и ни подкрепиха не по-лошо от търновската.

Борба за престиж

3 ТОРАТА СРЕЩА

ваше да се проведе с отбора на „Металург“ от гр. Кожир. Поради ремонт на стадиона в този град, срещата се състоя в гр. Унолоара.

Отборът на „Металург“ е участник в „В“ републиканска група и през миналата година се

е класирал на шесто място в първенството. Треньор е известният национален създател — Печовски. Според неговите думи, през предстоящата година отборът ще води борба за влизане в „А“ дивизия.

Стадионът, на който се проведе срещата, по своето модерно устройство може да отстъпи само на стадионите „В. Левски“.

15-20 минути след началния сигнал заръм ситен дъжд, който не смути състезателите. Целият отбор на „Етър“ действуваше като един сплотен колектив. Всеки водеше борба за спечелване на първа точка, за надиграване на противника. Топката летеше от крак на крак, от врата към врата.

Към 35-та минута Хр. Деков с красив отскок с глава успя да отбележи гол. Наред с нас не по-малко се радваха и присъствувалите на срещата наши приятели от гр. Калан. Малко след това румънците изравниха.

Второто полувреме започна с още по-високо темпо. Петнадесет минути преди края, отново Хр. Деков с глава успя да отбележи красив гол, с което се реши и изходът на срещата.

У домакините

ОТБОРЪТ НА „ЕТЪР“

беше гост на отбора на „Жулу“ — гр. Петрошан, с който трябва да играе последната си среща. Отборът на домакините

носи името на р. Жиу. Същият е основан през 1905 г. От 1944 г. до 1961 година играе в „А“ дивизия. В момента заема 7-мо място в „В“ дивизия, като набирал сили през предстоящата година да води борба и върне мястото си в „А“ дивизия.

Отборът на Петрошан е играл 12 срещи с български отбори: Миньор (Дм), Спартак (Вн), Дунав (Рс) и др. От тях 8 е спечелил 2 е изгубил 4 е равен и 2 е загубил. На собствен терен точка от български отбор не бе губил.

Срещата се проведе на 11 август, в Деня на миньора. Когато влязохме в стадиона, закрилите му трибуни бяха почти пълни. Публиката топло аплодира нашите състезатели. Още от първите минути пролича техническото майсторство и бързина на домакините. Състезателите на „Етър“ играха четвъртата си среща в разстояние на 9 дни. Освен това, продължителните пътувания през ден бяха причина за тежката умора. Докато домакините летяха по игрището, нашите момчета пестяха малкото си сили, с които разполагаха. Въпреки голямото си желание, състезателите на домакините не можаха да пробият отбраната ни в центъра на която играеше Гаджев. Силните им и далечни удари бяха спасявани с вешина от вратаря Иванов, който нееднократно бе

аплодиран от обективната публика. Нападението на нашия отбор се озоваваше по-рядко пред вратата на домакините, но създаде много опасни положения: на два пъти състезателите на Петрошан със сетни сили вадиха топката от гол-линията. А два пъти гредите спасяваха вратата им от сигурни голове. Към края на срещата всички се прибраха в нашата половина и самоотвержено, но хладнокръвно бранеха вратата си. Само Хр. Деков стоеше в центъра на игрището. Свириката на съдния дойде при резултат 0:0. Целта, която беше поставена пред състезателите, бе постигната.

Проведените три срещи с равностойни противници на чужд терен завършиха с блестящ успех за „Етър“ — две ривни и една победа — нито една загуба. Той се дължи преди всичко на голямата амбиция и чувство за отговорност на състезателите пред отбора, града и Родната ни. За това съдействуваша и румънските ни приятели, които ни подкрепяха като свои.

Гостуването на футболните от „Етър“ ще бъде скъп спомен в сърцата на всички ни. Любова, с която бяхме обкръжени от румънските ни приятели, ще остане завинаги в нашите сърца.

Ст. БЪЧВАРОВ

БРАТСКА РУМЪНИЯ ПО ПЪТЯ НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКОТО СТРОИТЕЛСТВО

(По случай 23 август — националният празник на Румъния)

23 АВГУСТ е дата, която сложи началото на великия преобразование в политически, икономически и културния живот на Румъния. На 23 август 1944 година бе прекратен дивният империалистически грабеж. Спрено бе бесното ограбване на неизчерпаемите природни богатства на румънския народ от чуждите монополистически компании. За по-малко от 20 години Румънската народна република се превърна в напреднала страна с непрекъснато развиваща се промишленост и социалистическо селско стопанство. Кориенно се променя обликът на румънската страна. Още при преминаването на границата си дава сметка, че помен не е останало от онова жалко положение на румънския народ, за което пише известният румънски драматург Ион Лука Караджале в памфлета си „1907 година“. Там в глъбините, от пролетта до есента народът работи като добитък и дори не знае какво значи да живее човекът.

На всеки посетител на столицата на РНР — Букурещ силно впечатление прави масовото модерно жилищно строителство. През 1957—1962 година Румънската работническа партия и румънското правителство са отделили за жилищно строителство 9,5 милиарда леи. За същия период работници и служители от различни градове на страната са получили за ползуване 181 672 жилища. Новопостроените квартали на Букурещ наистина представляват малки социалистически градове. Поразяваща е външната архитектура на големите тежестни жилищни блокове, обширните кинозали, училища и продоволствени магазини, чийто витрини не отстъпват пред витрините на най-люксовите магазини в европейските столици.

Големи размери взема жилищното строителство и в провинциалните градове, особено в Плоещ, Брашов, Бакуя, Крайова, Яш Галац. Огромни успехи бележи Румънската народна република и в областта на промишлеността. През периода 1956-1962 година са били построени над 370 завода-комбината, фабрики и нови цехове, а стотици стари предприятия са били реконструирани и снабдени с модерни

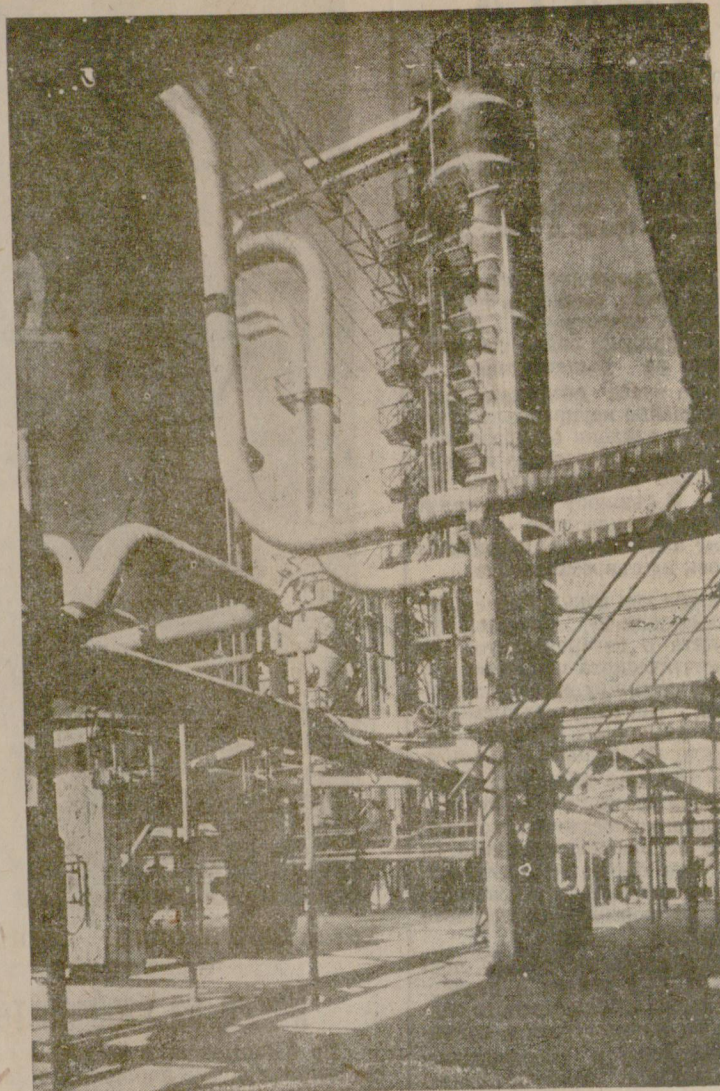
сържжения. Металургичният комбинат в Хунедоара, трибопрокатният завод в Роман — втори по големина в Европа, най-голямата електроцентрала в Румъния „В. И. Ленин“, Заводът за изкуствени влакна и прежди в Савинеш — Бакуловска област, петролохимическият комплекс в Онещ — Борзеш са величествени постижения на румънския народ в областта на промишлеността. Констукциите, машините, съоръженията, организацията на производството и ентусиазмът на работниците предизвикват голямо възхищение у всеки посетител. Гордост за румънските трудещи се е нефтеното машиностроение. В завода „Първи май“, намиращ се в центъра на нефта — Плоещ, работят над 7000 работници. Производените в този завод петролни съоръжения получават висока оценка в социалистическите и капиталистическите страни.

След 23 август 1944 година коренини преобразования се извършват и в източната историческа провинция Молдова. При буржоазно-по-

мешчическия строй, въпреки огромните природни богатства, Молдова е била най-изостаналата румънска провинция. Народната власт обаче ликвидира напълно нейната изостаналост. От беден, тънещ в нищета и мизерия край на буржоазно-чокойска Румъния, тя се превърна в цветуща област и днес е гордост за румънския народ. Един от забележителните новоизградени заводи на Молдова е заводът за съчменни лагери в Бърлад с мощност 4000 тона лагери годишно. Тук се произвеждат лагери за автомобили, ж. п. вагони и за различни машини от петролната промишленост.

В своя устрем към непрекъснат икономически и културен възход румънският народ не само се възхищава от великите идеи на мира, демокрацията и сътрудничеството с балканските страни и страните от цял свят, но и активно се бори за създаването на свят без войни, за овладяването на върховете на социализма и комунизма.

И. ТИШАНСКИ

Нефтепреработвателният завод в гр. Къмпина

ЦИФРИ И ФАКТИ

* Румънската народна република се простира върху площ от 237,502 кв. км.

Населението на страната към 1 януари 1963 г. възлиза на 18,750,000 жители. Годишно, на селението на Румънската народна република расте с приблизително 200 000 жители. Средната гъстота е приблизително 79 жители върху кв. км. Средната дълготрайност на живота е 63 години при 42 години през 1930 г.

* Понастоящем, обемът на промишлената продукция на страната е приблизително 8 пъти по-голям отколкото през 1948 г.

* Производството на стомана на глава от населението през 1962 г. е било 130 кг.

* Машиностроителната промишленост дава днес една четвърт от общата промишлена продукция. Ако през 1938 г. Румъния е имала 95 на сто от необходимото количество машини, днес нейната машиностроителна промишленост задоволява нуждите на народното стопанство в размер на 70 на сто. Румъния изнася трактори,

сондажни инсталации, инструментални машини, електротехническа апаратура, съоръжения за химическата промишленост и пр.

* Производството на химическата промишленост се е увеличило 18 пъти в сравнение с 1938 г.

* През 1962 г. производството на електрическа енергия е било 15 пъти по-голямо отколкото през 1938 г.

* Колективизацията на селското стопанство е завършена през пролетта на 1962 г.

* Националният доход през 1962 г. е бил 4,7 пъти по-голям отколкото през 1948 г. През последните 10 години доходите на работниците и служащите са се увеличили. В подобни размери са се увеличили и доходите на селяните.

* Понастоящем в Румъния всеки шест човек се учи.

* През периода 1950—1962 г. в румънските села са били построени 800 000 нови къщи.

* В селата работят над 12 000 културни домове и клубове, 4000 кина и др.

По следите на писмата

„МЪКАТА НА БЪСКОВЧАНИ И ПЪРЧЕВЧАНИ“

ВСЯКАГА С ВНИМАНИЕ КЪМ ХОРАТА

ПОД ТОВА ЗАГЛАВИЕ в писмото на другаря Йордан Борисов от Елена се поведат два въпроса: единият — направата на пътя — Елена — Бъсковци и пускането на автобус за превозване на хората, работещи в предприятията на града, а другият — електрификацията на махала Пърчевци.

По повод на това писмо редакцията направи запитвания до Градския комитет на БКП — Елена. От там получихме следния отговор: за да се осигури превоз за работниците, живеещи в Бъсковци и околните махали, Градският народен съвет взе решение след прибиране на реколтата, с доброволен труд на населението и средства от бюджета на съвета да се ремонтира пътят и да се пусне кола в редовно движение по автолинията Елена — Бъсковци.

По въпроса за електрифицирането на Пърчевци можем да съобщим, че Окръжният народен съвет предвижда използването на икономии от лимитното строителство наред със средствата от самооблагането, набрани вече в продължение на четири години от жителите на Пърчевци и Усой.

ПО ПОВОД на писмото на другарката Тодора Радославова, която съобщава за невнимателното отношение на лекарката при дмз „Червена звезда“ — Дебелец Мария Селелиева към работничката Станка Стоянова Драганова от консервното предприятие в Дебелец, бе направена проверка. От проверката се оказа, че действително лекарката се е отнесла невнимателно към издването на болничен лист.

Работничката е била принудена да ходи няколко пъти. Лекарката уверява, че това е единствен случай в практиката ѝ, но нали към хората трябва винаги да се отнасяме с внимание?

пред големия празник

КОГАТО ИМА ВЯРА И ЕНТУЗИАЗЪМ

БЕШЕ ПО ОБЕД. Главният инженер Дечко Андриев, разтворил папката със сведенията за изпълнението на плана и обещанията, нещо за писане, изчисляваше на лист. По едно време вдигна глава, прокара ръка по леко прошарената си коса и, въпреки че в стаята беше сам, на висок глас каза:

— Да, може! Ще стане, ако работниците и майсторите поярват в силите си и този път.

После набързо изкачи стълбата за горния етаж и взе при заместник-партийния секретар.

— Другарю Начев! — започна Андрейев — Имам една идея, ако се приеме...

— Какъв! — нетърпеливо го прекъсна на свой ред Начев.

— Като прочетох писмото на Централния комитет на БКП от 22 юли т. г., пресметнах, оглеждах изпълнението на плана. Мисля, че можем да изпълним деветмесечния план до 7 септември в чест на 19-годишнината от Деня на свободата. Това ще ни създаде солидна база за изготвяне на плана за 1964 година.

— Идеята ти е добра. Много добра. Но трябва да решим

всичко, заедно с колектива. Задачата не е лека. А хората ни са добри, работливи... Вярвам, че щом разберат за тази възможност сами ще предложат как и какво да направим.

СЛЕД ОБЕД в стаята на главния инженер дойдоха всички секционни майстори, председателят на профкомитета, секретарят на Комсомола, партийни ораторници, активисти. Заместник-партийният секретар разясни възможността за даване на това обещание. Няколко минути всички мълчаха, мисляха. Секционният майстор Стефан Великов пишеше нещо в бележника си, но от времето тихичко разговаряше с колежката си Аг. Гевев. Пръв взе думата. Обрисова положението на машините, издването с материали, изключителна работна ръка и заключи:

— Напрежение ще има и то доста голямо. Но и сили имаме. Надяваме се, че от работниците в нашата секция ще получим пълно одобрение. Ние се борим за званото „Бригада за комунистически труд“ и за нас тази задача ще бъде изпитание. Ние можем да произведем плюс плана за август до 7 сеп-

тември продукция за 45 000 лв. Изказаха се и други секционни майстори и партийни отговорници. В изказванията на всички личеше не повърхностно решение за вдигане на празнен шум, а претенция за реални възможности на колектива. Майсторът Йордан Маринов предложи обещанието да бъде призив към всички промишлени предприятия в окръга и града. И всички другари се съгласиха да предложат на колектива.

В стаята на главния инженер съвещанието приключи за час-два. Но то продължи в секциите чак до следващия ден, до общото събрание на колектива.

САЛОНЪТ БЕШЕ ПЪЛЕН. Бяха дошли всички работници. Оживено разговаряха помежду си. На лицата им грееше радостна усмивка. Председателката на профкомитета Пенка Димитрова откри събранието и даде думата на заместник-партийния секретар. Всички притихнаха и заслушаха призива-обещание. По сле, без да бъдат подсъдени, работници и майстори, членове на дружествения комитет на ДКМС, малки първенци в производството изразиха своята готовност да направят всичко за изпълнение на задачата. Колективите на отделните секции си обяха съвременноване за образцово и срочно изпълнение на задачите. Отдавна не беше се провеждала таква ентусиазирана събрание. Когато според приетото правило, призив-обещанието беше дадено на гласуване, ръцете се вдигнаха като една.

Сега колективът на ДИП „В. Левски“ — В. Търново е зает с решаването на голямата задача „Деветмесечният план — до 7 септември“.

Мария АВДЖИЕВА

Неуморни и увлечени в труда си кооператорките от звеното на Мара Ангелова в ТКЗС Бял червак. Те бързат да приберат богатата реколта от захарното цвекло.

ИЗПОЛЗУВАНЕТО НА ЦАРЕВИЦАТА ЗА СИЛАЖ

Царевичката е високодобивна и богата на ценни хранителни вещества, особено на въглехидрати. От нея се получават висококачествени, ароматични и високохранителни силаци. Тя е идеална силацина култура.

Някои все още се съмняват дали е целесъобразно отглеждането на царевичката за силаж на висок агрофон, подобно на царевичката за зърно. По предвидените данни от изследвания в Института по фуражите — Плевен при непълни условия от царевичката за силаж с гъстота 5000-6000 растения на декар, и царевичката за зърно с 3000 растения на декар, прибрана разделно в началото на пълна зрелост, се получава еднакъв добив на кърмни единици от декар, а при царевичката гъст посев за силаж — с около 25-30 на сто по-малко от другите два варианта.

Ето защо още сега, преди съставянето на годишните производствено-финансови планове за 1964 година, следва да се определи и мястото на царевичката за силаж, като тя се разграничи от тази за зелен фураж и за зърно. Това могат да направят всички ТКЗС и ДЗС за идущата година.

А сега стопанствата, под ръководството на агрономите и зоотехниците следва да организират силажирването на наличната царевичка така, че да се намалят загубите от евентуално допуснатите досега грешки.

Преди всичко да се ускори силажирването на царевичните посеви, засяти гъстосредно. Не бива да се допуска те да преграждат. Едновременно с това да се следи състоянието на царевичните посеви, отглеждани специално за силаж по описания по-горе начин, за да се силажират те в млечно-востъчна зрелост. Но, ако царевичката подгря, не бива да се чака тази фаза. За силажирване могат да се отделят и онези посеви за зърно, които поради засушаване или ненавременна и неправилна обработка преждремено подгрят и не биха могли да дадат нормална реколта зърно, без обаче да се запустка увлечение, тъй като тава царевичка може да се прибере и разделно. Това трябва да се решава поотделно за всеки блок и в зависимост от нуждите

за фураж. Но да се изпълни планът за силажирването, с което да се осигури животновъдството с необходимия силаж, неизбежно трябва да се силажират и част от стъблата на царевичката за зърно, чрез разделно прибиране.

Поради това, че през последните години при разделното прибиране на царевичката се допускаха и грешки, сега у някои стопански ръководители съществува известно въздръжане към това мероприятие. Те се опасават, че като се прибира царевичката във востъчна зрелост се намалява добивът на зърно.

За изясняване на този въпрос в редица институти и опитни станции у нас се провеждат опити. Досегашните резултати от тези опити показват, че при разделното прибиране на царевичните хибриди Висконзин 641—АА и Охайо С—92 във востъчна зрелост се получава 8—10 на сто по-малко зърно в сравнение с пълна зрелост.

Ясно е, че натрупването на хранителни вещества в мамули, те продължава до пълна (техническа) зрелост. Но нашите изследвания показваха, че загубите при силажирване на царевичните стъбла в пълна зрелост са по-големи, повече остатъци (огризки) остават при животните и по-ниска е хранителността на силажка. Всичко-това води до изравняване на количеството на оползотворяемите хранителни вещества при разделно прибиране на царевичката във востъчна и пълна зрелост.

Високото трудово напрежение през това време и недостигът на машини за прибирането на царевичката налагат то да започне във възможния най-ранен срок. И при най-стегнатата организация на труда една значителна

част от царевичката неизбежно ще се прибере след най-благоприятния момент. А в това време настъпват дъждове, вследствие на което стъблата почерняват, а част от листата се оронват и хранителната стойност на царевичката силно се понижава. Не са без значение и загубите от гризачи и вредни птици. В полза на прибирането във востъчна зрелост е и необходимостта от ранно освобождаване на площите за есенната сеитба.

Разделното прибиране на царевичката във востъчна зрелост има и отрицателни страни — понижава се добивът на зърно и няма известни трудности за изсушаване на зърното. Но при всестранната преценка се вижда, че ние не бихме допуснали грешка, ако започнем прибирането във востъчна зрелост с оглед до началото на пълна зрелост да се прибере 20-25 на сто от царевичката, а останалата част от плана за разделно прибиране — в началото на пълна зрелост, докато стъблата са все още сочни и част от листата им зелени.

В някои кооперативни стопанства поради увлечения или неправилно определяне на момента за прибиране на царевичката, се допуска и по-рано прибиране — преди началото на востъчна зрелост и дори в млечно-востъчна зрелост. В такива случаи сериозно се занижава добивът на зърно, което не може да се компенсира.

За да се избегнат подобни грешки, тук ще отбележим по-важните белези за определяне на востъчна и пълна зрелост.

Във востъчна зрелост царевичното растение е със зелени надмамული листа, а листата подмамула са започнали да подгряват. Една част от тях са зелени, останалите листа на ма-

мула избледняват на ленти. Зърната в средата на мамула и по-голямата част от тези към върха и основата са втвърдени. Но могат да се режат с нокът. Към върха и основата на мамула все още има зърна, които пускат гъсто почти тествидно „мляко“.

Средната влажност от целия мамул е около 40-42 на сто, а на стъблата — 65-70 на сто при непълни условия и 70-75 при пълни.

В пълна (техническа) зрелост стъблата са все още сочни и част от листата надмамула зелени. Обвинителите листа на мамула са напълно избелени. Зърната са втвърдени и няма такива, които да не са достигнали востъчна зрелост. Средната влажност на зърната е 28-32 на сто при непълни условия и 33-35 на сто за поливната царевичка, а на стъблата — 55-60 на сто при непълни условия и 60-70 на сто при пълни условия.

При разделното прибиране на царевичката във востъчна зрелост стъблата имат необходимата влажност за самостоятелно силажирване. По-късно, обаче, към началото на пълна зрелост влажността им намалява до 60-55 на сто и самостоятелното им силажирване се затруднява. За да се получи добър силаж от тях, те се смесват със зелена царевичка, цвекло, цвеклови резани, тикви и други, а при липса на такива фуражи се прибавя вода с оглед да се получи обща влажност на суровината 65-70 на сто.

При по-нататъшното загрубаване на царевичните стъбла те бързо загубват разтворимите си захари и не могат да се силажират само с прибавка на вода, а се нуждаят от смесване със сочни фуражи или мелааса. Ако това не може да се направи, стъблата да се изсушат и съхранят като сух царевичак.

Силажирването, като мероприятие за подобряване на фуражната база на животновъдството, и царевичката, като фуражна култура у нас, са тясно свързани, те са неделими. В тяхното единство се крият още много неизползувани възможности за успех на нашето животновъдство.

Тодор НАЙДЕНОВ
НИИ по фуражите — Плевен

Ц. Никифоров

в-к „БОРБА“

Стр. 3, бр. 101, 22 VIII 1963 г.

ЛЕНИН ЗА ЛИТЕРАТУРАТА

Речите на Н. С. Хрущов и Т. Живков пред днешните на литературата и изкуството в много отношения ни връщат към забележителните мисли на Ленин за литературата.

Макар те да ни са представени от второ лице, в спомените на Н. К. Крупская, К. Цеткин, Луначарски, Горки и др., от тях добиваме ясна и точна представа за отношението на Ленин към литературата и изкуството. Особено значение в това отношение имат статиите му „Партийна организация и партийна литература“ и тези за творчеството на Лев Толстой.

И днес звучат напълно съвременно изказванията, които поставя Владимир Ильич по отношение партийността в литературата, класовата същност на изкуството, проблемите на реализма, антисоциалната същност на експресионизма.

Далеч преди Октомврийската революция, Ленин обогатява и доразвива постановките на Маркс и Енгелс. Теорията на отражението, която той разработва, има огромно значение за научното изясняване на закономерностите на изкуството. „Нашето съзнание, — учи Ленин, — е само образ на външния свят и от само себе си се разбира, че отражението не може да съществува без отразяването, но отразяването съществува, независимо от отразяването“.

Научният комунизъм утвърждава обективността на човешкото познание, без което изкуството е немислимо. Последното е субективно отражение на обективния свят. Това определя и неговата познавателна същност. Всяко подценяване на образно-познавателния характер на литературата е опасно, води до немарксистически схващания.

Изкуството според Ленин е мощно средство за опознаване и изменение на живота, за възпитание на човека и обществото. Затова то трябва да отразява действителността не само правдиво и задълбочено, но и революционно и и развитие. Обществен дълг на писателя е да вижда прогресивните сили и тенденции в обществото. Когато Ленин прочита романа на М. Горки „Майна“, той заявява, че тази книга е много ценна и че допринася голяма полза за революционното съзнание на пролетариата. За него изкуството на писателя се превръща в мощно оръжие, когато то отразява и осветлява живота от прогресивни позиции.

Ленин високо е ценял реалистичния метод на Л. Толстой и Достоевски, но остро е критикувал реакционните тенденции в тяхното творчество, породени от неправилните им идейни позиции, които са могли да отклонят пролетариата от революционната му борба. Затова пък правдивите и изпълнени с революционен патос и омраза към крепостниците произведения на революционерите демократи са му били близки.

Както никой друг преди него, В. И. Ленин е разбирал практическото значение, което е имала литературата за революционната борба на пролетариата. Той пръв разработва в периода на революционните събития от 1905 г. принципа на партийността в литературата. В своята знаменита статия „Партийна организация и партийна литература“ Ленин разглежда задачите на изкуството от гледна точка на революционната борба на пролетариата. Според него литературното дело трябва да стане съставна част от общопролетарското дело.

„Безпартийността, — пише той, — е буржоазна идея. Партийността е социалистическа идея“. И още: „Материализмът разкрива класовите противоречия и по този начин определя своята гледна точка“. На лицемерно свободната, а фактически свързана с буржоазията литература Ленин противопоставя действително свободната литература, която е отворена за пролетариата и служи на великите идеи за освобождение на човечеството от капиталистическото робство.

Всички стремежи на писателя за отслабване на обществените връзки, за бягство от обществото, от борбите на народните маси трябва да се разглеждат като еснафско и индивидуалистическо, немарксистическо разбиране на свободата. Когато Н. С. Хрущов разкритикува някои представители на светското изобразително изкуство, на Запад буржоазните естети високо и шумно коментираха неговата постъпка в смисъл, че това е отнемане свободата на творческата личност.

Идеолозите на буржоазното изкуство си имат своята цел — да подмамат някои представители на социалистическото изкуство, да ги насочат към различните формалистични литературни течения и да ударят по социалистическия реализъм. Но и в това отношение Ленин ни е оставил ценни изказвания.

Когато в началото на 20-те години в Русия литературните школи и течения са никнали като гъби след дъжд, повечето явно формалистически, и са искали да се представят за революционно изкуство подобно на футуризма, Ленин заяви: „Защо трябва да се прекланяме пред новото, на което трябва да се покорим само защото „то е ново“? Безсмислица, пълна безсмислица! Тук има много лицемерие и, разбира се, несъзнателно уважение към художествената мода, която господства на Запад“.

Рязко осъжда Ленин модернизмът, който навел: „Аз не съм в състояние, — казва той, — да считам произведението на експресионизма, футуризма, кубизма и другите „изми“ за висока проява на художествения гений. Аз не ги разбирам. Не изпитвам от тях никаква радост“.

Показателен е примерът с Маяковски. Ленин отрицателно се е изказал за някои негови произведения, като „Наш марш“ и „150 000 000“. Той не е приемал футуризма за „ново революционно изкуство“, поради неясните образи, изключителните думи. Владимир Ильич е държал изкуството да бъде разбираемо за народа.

Когато обаче прочита стихотворението на Маяковски „Вечно-заседаващите“, той отбелязва: „... Отдавна не съм изпитвал толкова удоволствие от политическа и административна гледна точка. В своето стихотворение той унищожително усилва заседанията и взима на примес комуните за това, че те все заседават и презадават. Не зная как е по отношение на поезията, но по отношение на политиката, гарантирам, че това е съвсем правилно“.

Това изказване не е било без значение за мислите на Маяковски, който с радост констатира: „Щом Ильич вече признава, че моето политическо направление е правилно, излиза, че аз постигам успехи в комунизма. Това за нашия брат е най-важното“.

В наше време експресионизма намира почва, особено в изобразителното изкуство на Запад. При социализма обаче той няма условие за съществуване, но може да внесе обръкване сред някои идейно неукрепнали творци, да ги отклони от правилния път на реалистическото и високо идейно социалистическо изкуство. В същност това и целият буржоазните идеолози — да откъснат изкуството от парлните въпроси на съвременността.

В наши дни изкуството е едно от най-мощните средства на Партията в построяването на комунистическото общество и в борбата срещу буржоазната идеология. Напълно съвременно звучат думите на Ленин, казани преди 40 години: „Но, разбира се, ние сме комунисти. Ние не трябва да стоим със скръстени ръце и да позволяваме на хаоса да се развива какъвто си иска. Ние трябва напълно планирано да ръководим този процес и да формираме неговите резултати“.

Не трябва да се забравя, обаче, че Ленин винаги е подкрепял наред с общественото значение на литературата и нейната специфика и своеобразие. Ето защо той предупреждава: „... Литературната работа най-малко се поддава на механическо изравняване, на нивелиране. В тази работа трябва безусловно да се осигури голям простор на личната инициатива, на индивидуалните склонности, простор на мисълта и фантазията, на формата и съдържанието“.

По такъв начин той пресича пътя на всякакъв опит за грубо и некомпетентно вмешателство и опростителство на литературата. Всяка опит в това отношение трябва да се счита за чужд на марксизма-ленинизма. Ленин е държал за принципа на направляваща роля на Партията, без която литературата не би могла да се развива правилно и да отстоява на буржоазното влияние.

Ангел АНЧЕВ

Григор СПИРИДОНОВ „СЕПТЕМВРИЕЦ“ — (Монтиция)

Месец на изобразителното изкуство

На 2 септември, в чест на 19-годишнината на главното Деветосептемврийско народно въстание и в чест на 40-годишнината от Септемврийското въстание, във В. Търново се открива Месец на изобразителното изкуство.

През този месец ние ще видим няколко изложби, ще гледаме филми за наши и чужди художници, ще участвуваме в теоретически конференции, ще спорим, ще обсъждаме изложбите, ще видим изложби на книгите за изобразителното изкуство.

Живото участие на всеки трудец се, интелигент, културен деец, общественик, ще допринесе за издигане ролята на изобразителното изкуство в огромната работа, която предстои да се извърши за комунистическото възпитание на човека.

Гостуване на народния театър „Иван Вазов“

Артистите от Народния театър „Иван Вазов“ са винаги желани, приятни гости на В. Търново. Програмите им се очакват с необичаен интерес. Затова, когато играят те, много са посетителите, които желат да видят своите любимци.

Така бе и снощи. Артисти от театъра представиха „Кендида“ — мистерия — комедия от Б. Шоу. В спектакъла участваха: Ирина Тасева — народна артистка, лауреат на Димитровска награда, Славка Славова, Спас Диков — лауреати на Димитровска награда, Живко Гарванов и други.

Дълго публиката аплодира прекрасната игра на гостите, която с простота и голямо майсторство спечелиха сърцата на зрителите.

СБОР НА АГИТАТОРИТЕ

Общинският партийен комитет в село П. Сено вече разчита много на дейността на агитаторите. Потвърждение на това е организирането на неутрален сбор с всички агитатори от района на общината.

Предмет на този сбор е Декларацията на Централния комитет на БКП и Договорът за забрана на ядрените опити в атмосферата, в Космоса и под водата, изпълнението на селскостопанските задачи в кооперативното стопанство, Говорейки за Московския договор, другарката Тодорка Петрова, учителка в село

Сашево се сприя и на въпроса за вредното отношение на китайските ръководители по въпроса за мира и войната, за тяхната разколическа дейност в международното работническо движение и клевветническите им нападки спрямо Комунистическата партия на Съветския съюз.

С хода на изпълнението на основните задачи, като дълбоката оран, воденето на арпаджика, подготовката на есенната сента, поливането на вторите култури и слагажирнето запозна присъстващите другарят Димитър

Величков, главен агроном на стопанството. Той призова агитаторите да разясняват тези задачи на хората на полето, при слагажирнето байните и слагажирните, Мена — каза той — със своето правдиво слово и личен пример агитаторите да вдигнат на крак всички кооператори!

Гости на полскоесовиестните агитатори тази вечер бяха самодейците от ДТК „В. Мавриков“ — В. Търново. Те с голямо желание и успех изнесоха хубава литературно-музикална програма.

До късно през нощта, на 18 август, над 200 души агитатори, ръководители на звената и участници в движението за комунистически труд слушаха изпълнението на вокалния състав, на отделните изпълнители. Много добро бе изпълнението на програмата на хумористично-естрадни състави.

Посещението на мавриковци беше нов принос в укрепването на работническо-селския съюз в навечерието на светлия празник — 9 септември.

Д. БУРИВ

КНИГА ЗА ЛИЛИЕВ

Между писателите от по-старото поколение Николай Лилиев бе един от най-интересните, най-популярните. Съвременният неволно свързва славата му на изискан поет с прстижа му на безупречен преводач и на заслужил театрален деец.

Към края на живота си Лилиев се издигна като авторитетен съдник по въпросите на поезията, на художествения език и на театъра. Отзивчив и внимателен, той намираше време да удовлетвори всички ония, които обсаждаха скромния му кабинет в Софийския народен театър.

Виден представител на една твърде интересна епоха в нашия културен живот, близък приятел и съратник на Димчо Дебелянов, Боян Пенев, Георги Райчев, Христо Ясенов, д-р Никола Михов, Георги Бакалов, Димитър Подвързачов, Георги Михайлов и редица други поети и културни дейци от ново време (между тях не трябва да се забравят и първите сили на Народния театър), той се бе превърнал в неин символ без да губи нито за момент връзката си със съвременността.

Искренният му хуманизъм и предаността му към делото на родната култура държаша духа му винаги бодр и до последния си час той не изневери на обществено си призвание. Той мразеше войната, ненавиждаше мракобесниците.

Николай Лилиев бе от ония културни дейци, чието дело не се изчерпва с публикуваните произведения. То е толкова в печатното слово, колкото и в онова непосредствено лично въздействие, упражнявано през десетилетия в няколко посоки. Лилиев умееше да се самораздава, затова не само не се опустошаваше, но непрекъснато растеше.

Поколенията не биха запазили верен спомен за същият си, живия Лилиев, ако близките му съвременници не биха предали искрено впечатлението си от него. Лилиев не обичаше да говори за себе си. Всяко празно любование го отвръщаваше. И все пак имаше моменти, когато той се отпускате.

Затова толкова по-голяма е заслугата на Петко Тихолов, че е успял да го предпазят в някои от тия моменти към откровен разговор. Тогави, наред с ценните сведения за културния живот на миналото, Лилиев е казал на събеседника си доста много и за самия себе си. След творческите анкети на Николай Райнов, Елин Пелин и други културни дейци, публикувани в отделни книги, Тихолов набра достатъчно опит да се заеме с анкетирането на една тъй многостранна и деликатна личност, каквато бе Николай Лилиев, известен не само като мъченик, но и като недоверчив човек, когато въпросите лично го засягат.

Трябва да се подчертае, че Тихолов с успех разрешава тази сложна задача. Наред с крайно интересните сведения за културния живот на миналото, които изтъква от Лилиев, наред с ценните признания за светогледа на поета, той го е предразполагал неведнъж към лична изповед.

Книгата на Петко Тихолов за Николай Лилиев е толкова верен портрет на човека и поета,

Петко Тихолов, Николай Лилиев. Среци и разговори. Изд. „Наука и изкуство“, София, стр. 135.

колкото и твърде интересна паторамата на епохата, през която той живее и твори. С особена рельефност изпъкват профилите на низ скъпи покойници — бележити артисти и поети, характерни представители на един погаснал вече свят.

Независимо от културно-историческото значение, което книгата на Тихолов за Лилиев има, тя притежава и друго едно качество. Изказаните от Лилиев мнения и становища за стиха, за художествения език, за тънкостите на поетическото изкуство, представяват актуален интерес. В тях е огърен полувечният опит на един от личните български поети и този опит е може би най-ценното, което той оставя.

Обхващанал всички страни от живота и дейността на видния културен деец, като го склянал накрай да прегледа записаните разговори и да потвърди тяхната достоверност, авторът на книгата ни дава и сигурност, че онова, което четем, е действително казано от Лилиев. С това книгата му става още по-ценна.

Но след нейния прочит, когато излезем извън тази атмосфера на изключителна духовност и висока култура, обхваща ни някаква тревога. Изпълняваме ли ние по същия начин задълженията си към другите останали живи пионери на културния живот от по-далечни епохи?

Това, е един твърде болен въпрос. Нашата небрежност в това направление е твърде голяма, за да бъде с нещо извинена. Представете ли си в каква светлина би изпъкнала пред нас миналото, ако за всеки един виден деец би имало по една книга, като книгата на Петко Тихолов за Лилиев?

Мнозина си отидоха без да бъдат анкетирани, а биха могли да ни кажат твърде много. Достатъчно е да споменем само за недоведените случаи: Андрей Протич, д-р Никола Михов, Д. Б. Митов, Стилиян Чилингиров. В такъв смисъл книгата на Тихолов за Николай Лилиев е програма за действие. Тя показва, че всеки почин в тази област може да даде плодотворни резултати.

Петко Тихолов нито е квалифициран литературен работник, нито е човек с претенции. С оноване той би могъл да потвърди известните думи: „Направих каквото можах, нека другите направят повече“, а ето че вместо да предизвика известна признателност, книгата му за Лилиев, подобно на книгата му за Елин Пелин, дразни литературните сноби и те се надпреварват да хулят скромния деец.

И Лилиев, като Елин Пелин, е вече в гроба. Вън от съмнение е, че и при двамата Тихолов не само задава някои неуместни въпроси, но пропуска да осветли отделни моменти от техния живот и дейност. Когато ще преценяваме работата му, трябва да се съобразяваме с редица обстоятелства.

Може направеното от него да има недостатъци, но важни в случая са постиженията, а те са безспорни. Каквито и недостатъци да се открит в книгата на Тихолов за Николай Лилиев, те не могат да я омаловажат като ценен принос за опознаването на един от най-интелигентните българци и за охарактеризирането на епохата, през която той живее и твори.

Иван БОГДАНОВ

Индийски артисти в Търново

Утре във В. Търново ще гостува индийският ансамбъл за песни и танци. Той идва за пръв път в България. Изнесъл е програмите си в Англия, Франция. За гостуването на индийските артисти в Пазарджик „Монд“ пише: „От тази група очакваме много и не очакваме разочарования. Това бе една прекалена вечер, която не бива да се изпусне“.

Програмата, която ще бъде изнесена в летния театър, включва четири балети, различни танци. Трудно е да се каже, че индийските артисти имат възможност чрез танците да се запознаят с живота и бита на един „полюбовен“ народ, да се полюбуват на изкуството на индийските артисти.

Продавам „Ява“ — 125 кубика.

Справка: „Згорска“ — 20, Търново

НИКОЛАЙ АСАНОВ И ЮРИЙ СТУРИТИС

ЯНТЪРНО МОРЕ

РОМАН, НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ

На времето, служейки в латвийската армия, Ветра — Лидумс вече беше срещал с Червер. Точно това реши изхода на работата.

Като изпрати Линис — Делинш с шпионите в запасната точка под предлог на тяхната безопасност, Ветра — Лидумс отиде на съвещание с Червер. Съсдружидаше го Юрка.

Би могло да се опитат да заловят бандитите незабавно. Но стрелбата в гората би изплашила шпионите. Пък и дрябваше да ги заловят живи. Но тогава стоеше въпросът: а как ще предадат заловените бандити в Комитета за държавна сигурност? Поради това се наложи да започнат преговори.

ТЕ СЕДЯХА на поляната, осветена от жаркото августовско слънце, и Лидумс безгрижно спомняше за миналото. Юрка селеше зад гърба на командира, беше поставил автомат на колелете си, и поглеждаше бандитите, запомняйки лицата им. На късмет, небрежно откъсната от цял топ, стояха бутилки водка, лежеше нарязана на късове шинка, селюдка, кутийка с горчица. Червер току-що беше ограбил голям магазин в Талсинския район и сега щедро угощаваше новопоявилите се приятели.

Той малко завиждаше на Ли-

думс, който беше запазил напълно боеспособен отряд. Наблюдавайки лагер, Червер беше успял да прочете хората на Лидумс. На Червер бяха останали всичко четирима.

Лидумс се шегуваше, прехвърляше разговора към стари офицерски спомени, а Червер все се хвалеше със своята неуловимост и ловкост.

Юрка мислеше: „Той изляло е в бандитския свят. Сега ще поиска Ветра да се присъедини към него и да му се подчини...“

Но Ветра хвалеше угощението, шегуваше се над това, че скоро в окръгта не ще остане нито един небухнат магазин, и тогава на Червер ще се наложи да премине на поддръжна храна. Той нямаше да бързае, сякаш му се харесваше да седи на гости, и Червер изведнъж неочаквано се размяка, почна да се оплавка от съдбата.

Действително, грабежите изплашиха местните жители. А сега се приближаваше есента, време е да се премине в зимни квартири, а плячката в магазина се оказала нищожна. Плащът вдигнал тревога и те едва се измъкнали. Няма ли да се съгласи Ветра да обединят отрядите за нападение на совхоз „Ирлава“? Там те биха могли да откъсат касата и заедно да заколят двалестинна свине, за да се осигурят за зимуването.

„Ирлава“? Ветра се замисли. Да, той е съгласен с Червер, че за зимуването запасът от свинско бива добър, но совхозът „Ирлава“ е разположен в голямо село,

там има милиция и комунистически отряд. Впроче, той е съгласен да помогне на Червер, но не сега, а така след около шестседм дни. Отначало трябва както следва да се разузнае този совхоз.

Това, че Ветра не отхвърли предложението, ободри Червер. Сега той постави нов въпрос: как да разпределят районите за действо? След нападенията на магазина Червер отстъпи от Тукумските гори в Енгурияския масив, но би могъл да доведе по своите следи преследвачите, и те биха се натъкнали на отряда на Ветра. Как счита Ветра, може ли Червер да се настани в съседство с тях?

Червер разтвори на самоделната покривка стара, от времето на войната, едромасабна карта на Курляндия. Ветра я погледна. Езерото Енгурия и неговата околност той оставяше за себе си, цялото пространство на изток може да се заеме от Червер.

Договориха се за „попешенска кутия“. Мястото на новата среща ще определи Ветра някъде недалече от совхоз „Ирлава“. След това те съвместно ще навестят совхоза. Разузнаването на совхоза Ветра ще поеме върху себе си, там той има помагач, ще му бъде „по-леко“.

Сбогувах се напълно приятелски. Червер те опита даже да нагърби покарът — няколко бутилки водка, но Ветра се отказва: неговия отряд път само на празник, но Ивановден е минал от давна, а за празника на песните не са подготвили покаяна. Водката

разрушава дисциплината. Червер се намръщи. Намекът беше ясен. Един от неговите сподвижници вече се опитваше да подхване песен. Под този вой Ветра и Ниедрис си тръгнаха.

Набързо проведоха в бункера съвещание. Решиха колкото се може по-бързо да подготвят залаянето на Червер и неговата банда, докато още не е извършил нови престъпления.

Струнтата бункерът опустя. Входът му беше шателно замаскиран. Само знаещ човек би могъл да открие вратичката, прозореца, комина. Групата замина на друго място.

Вилкс и Егле бяха напълно удовлетворени от обсъдението за съвещата с банда на Червер. Сега те със собствените си очи видяха още един отряд, на който биха могли да се опират в бъдеще англичаните. Така и Вилкс доложи на своите господари.

На 1 ноември Лидумс получи послание от оперативния работник, който попрежиди два пъти на ден навещаваше крайпътното дърво с дупка. Юрка забеляза, че командирът се развесели. Лидумс изгори писмото и раздуха пепелта.

Вечерта Лидумс съобщи на Делинш и на шпионите, че групата отива на среща с Червер за ограбване на совхоза „Ирлава“. Шпионите и Делинш ще останат на място. Юрка ще излезе незабавно, а да постави в „попешенска кутия“ на Червер писмо за бърза среща.

Струнтата Лидумс, отдалечавайки се от бункера каза:

— Ще нападна Червер сами. Друга група ще бъде по-близо под ръководството на полковник Балодис.

Срещата ще се състои утре през деня. По време на преговорите за нападенията на совхоза „Ирлава“ Лидумс ще предложи да пият за успеха. Участващите в групата трябва да угощават домакините с пълно радушие, но сами по възмож-

ност да не пият. Когато домакини се пият, Лидумс ще даде сигнал „Юрка, дай да запустим!“.

Червер не знае, че Юрка не пуши... Всичко стана примерно така, както се и предположеше. Само Юрка видя звездата в очите си от един юмрук, — за негово нещастие, седият редом помощник на Червер се оказа здрав в главата, водката почти не му подействуваша. И когато прозвуча сигналът, помощникът веднага събра, че става нещо нередно. Но, освен удара с юмрука, той повече нищо не успя да предприеме.

Резерватна група дойде навреме, но всичко вече беше свършено. Вързните по ръцете и краката бандити лежаха около дълга маса от елхови клони. Юрка правеше компрес от водка и събито поглеждаше със здравото си око своя неприятел.

— Е, как, боли ли? — полюбопитства командирът.

— Нищо, ще мине! Затова сега след като обрахме тази плесен, въздухът в гората ще бъде по-чист.

Изрезвелят Червер скръпяше със зъби от бяс, но мъчеше. Толкова години се крие в горите и така главоуло да го хванат! Не, тези момчета не са глупави! Как попадна на тази примка! Цели шест часа те наблюдаваха тези хора и нищо не можаха да разберат!

Но напред има още време, за да поразмисли както следва за своята съдба, а тези шестмина вече се стягат и отново отиват в гората.

Лидумс седи в горската барака редом с полковник Балодис и между тях се води открит разговор.

— Какво ще правим по-нататък? — Ще се наложи да преминем на зимни квартири.

— Нима ще ги пазим още шест месеца?

в.в. БОГБА

Стр. 4, бр. 101, 22. VIII. 1963 г.

21301